Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: Kž-518/2026-8

R E P U B L I K A H R V A T S K A

P R E S U D A

I

R J E Š E NJ E

Županijski sud u Zagrebu, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Lidije Vidjak kao predsjednice vijeća, te Koraljke Bumči i Irene Kvaternik kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Gordane Banušić, u kaznenom predmetu protiv optuženog Marka Baštinca, zbog kaznenog djela pronevjere iz članka 233. stavak 1. Kaznenog zakona (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/2021, 114/22, 114/23, 36/24, 72/25 i 136/25 – u daljnjem tekstu KZ/11), odlučujući o žalbi državnog odvjetnika i optuženika, podnesenih protiv presude Općinskog suda u Rijeci, broj: K-403/2021 od 20. ožujka 2026., na sjednici vijeća održanoj 28. srpnja 2026., u prisutnosti u.z. branitelja Zdenka Gecaja, odvjetnika iz Zagreba,

p r e s u d i o j e i r i j e š i o j e

I. Prihvaća se žalba državnog odvjetnika, ukida se prvostupanjska presuda u odnosu na kazneno djelo pronevjere iz članka 233. stavak 1. KZ/11 te se predmet u tom dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje pred izmijenjenog suda pojedinca.

II. Žalba optuženika odbija se kao neosnovana te se u pobijanom a neukinutom dijelu potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinskog suda u Rijeci, broj: K-403/2021 od 20. ožujka 2026., pod točkom I izreke, optuženi Marko Baštinac proglašen je krivim da je počinio kazneno djelo protiv imovine - prijevarom, opisano i kažnjivo po članku 236. stavak 1. KZ/11, pa je optuženi Marko Baštinac, temeljem članka 236. stavak 1. KZ/11, osuđen

na kaznu zatvora u trajanju 10 (deset) mjeseci. Na temelju članka 56. stavka 1., 2. i 3. KZ/11 optuženiku je izrečena uvjetna osuda na način da se kazna zatvora na koju je osuđen neće izvršiti ukoliko u roku provjeravanja u trajanju 2 (dvije) godine ne počini novo kazneno djelo.

1.1. Na temelju članka 158. stavak 1. i 2. Zakona o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19 , 88/22, 36/24, 72/25 i 13/26 u daljnjem tekstu: ZKP) oštećenom Adriatika drvo d.o.o. u stečaju, Velika Gorica, dosuđen je imovinskopravni zahtjev u visini 7.826,30 eura (sedamtisućaosamsto dvadesetšest eura i trideset centi) koji je u obvezi nadoknaditi optuženi Marko Baštinac, u roku 15 (petnaest) dana, dok se s ostatkom imovinskopravnog zahtjeva oštećenik upućuje u parnicu.

1.2. Na temelju članka 148. stavka 1. ZKP-a optuženi Marko Baštinac dužan je podmiriti trošak kaznenog postupka koji se odnosi na osuđujući dio presude iz članka 145. stavak 2. točka 1. i 6. ZKP-a i to trošak svjedoka u iznosu 94,80 eura (devedesetčetiri eura i osamdeset centi), te paušalnu svotu u iznosu 400,00 eura (četiristo eura) u roku 15 dana u korist Državnog proračuna.

1.3. Istom presudom, pod točkom V, na temelju članka 453. točka 1. ZKP-a, optuženi Marko Baštinac se oslobađa optužbe da je počinio kazneno djelo protiv imovine – pronevjerom - opisano i kažnjivo po članku 233. stavak 1. KZ/11.

1.4. Na temelju članka 149. stavka 1. ZKP-a nužni izdaci optuženika i nužni izdaci i nagrada branitelja Vlade Vladike, odvjetnika iz Rijeke, u dijelu u kojem se odnose na oslobađajući dio presude, padaju na teret proračunskih sredstava.

2. Protiv navedene presude žalbu je podnio državni odvjetnik zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u odnosu na oslobađajući dio presude, s prijedlogom da drugostupanjski sud ukine pobijanu presudu u tom dijelu i predmet vrati na ponovno suđenje.

2.1. Žalbu protiv osuđujućeg dijela presude je podnio i optuženik po branitelju Vladi Vladiki, odvjetniku iz Rijeke, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede kaznenog zakona, s prijedlogom da drugostupanjski sud ukine pobijanu presudu u osuđujućem dijelu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Ujedno su zatražili da ih se obavijesti o javnoj sjednici vijeća, a čemu je i udovoljeno.

3. Odgovor na žalbu državnog odvjetnika podnio je optuženik po branitelju Vladi Vladiki, odvjetniku iz Rijeke s prijedlogom da drugostupanjski sud odbije žalbu tužitelja u odnosu na oslobađajući dio presude i potvrdi prvostupanjsku presudu.

4. Prije sjednice vijeća u smislu članka 474. stavka 1. ZKP-a predmet je dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu.

5. Na temelju članka 475. stavak 2. ZKP-a, na zahtjev optuženika iznesenog u žalbi njegovog branitelja, o sjednici drugostupanjskog vijeća izvješteni su optuženik i njegov branitelj Vlado Vladika odvjetnik iz Rijeke, te Županijski državni odvjetnik u Zagrebu. Na javnu sjednicu vijeća pristupio je u.z. Zdenko Gecaj prema zamjeničkoj punomoći

uloženoj u spis predmeta, dok nije pristupio uredno pozvani optuženik za kojeg je prisutni u.z. branitelja izjavio da je uredno pozvan te da sjednica vijeća može biti održana u njegovoj izočnosti kao niti uredno pozvani državni odvjetnik. Branitelj optuženika ostao je kod žalbenih navoda te je ukratko ponovio i navode iz odgovora na žalbu državnog odvjetnika.

6. Žalbe državnog odvjetnika je osnovana, dok je žalba optuženika neosnovana.

7. Državni odvjetnik u svojoj žalbi na oslobađajući dio prvostupanjske presude koju podnosi zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u bitnom navodi da je pogrešan zaključak prvostupanjskog suda o nedokazanosti kaznenog djela pronevjere. Napominje da optuženik ne osporava da nije vratio radno odijelo cipele i mobitel, nalazeći u toj svojoj radnji razloge u postupanju oštećenog trgovačkog društva, a koji razlozi uz njegovu svijest da je dužan vratiti stvari koje su mu povjerene na radu ukazuju i na njegovu svijest o učinu inkarniranog kaznenog djela pronevjere kao što mu je to i bilo stavljeno na teret.

7.1. U svojoj žalbi na osuđujući dio prvostupanjske presude optuženik ističe povredu kaznenog postupka koju obrazlaže činjenicom da je sud mijenjao činjenični opis djela na način da je izmijenio činjenice koje su bitne za opis bića kaznenog djela u čemu vidi prekoračenje optužbe, ali i ostvarenu povredu prava na pravično suđenje jer je sud preuzeo ulogu tužitelja. Osporava i postojanje prijevarne namjere za koju tvrdi da nije opisana činjeničnim opisom. U svojoj žalbi nadalje, ističe i pogrešno utvrđeno činjenično stanje koje obrazlaže činjenicom da i sam direktor trgovačkog društva ne osporava činjenicu da mu je u vrijeme posudbe novca bilo poznato da optuženik nema novaca i da mu može novac vratiti prekovremenim radom u veljači ujedno ističući i da nema dokaza da bi postojala potvrda o preuzimanju novca iz blagajne društva kao niti potvrda o predaji novca optuženiku, a što sve obrazlaže analizom personalnih dokaza na temelju kojih izvodi drugačije zaključke od prvostupanjskog suda.

U odnosu na žalbu optuženika

8. Prvenstveno treba istaknuti da nije ostvarena povreda Zakona o kaznenom postupku na koju u svojoj žalbi ukazuje optuženik. Naime, uvidom u činjenični opis razvidno je da je prvostupanjski sud prilikom same prvostupanjske presude u činjeničnom opisu precizirao ime direktora oštećenog trgovačkog društva dodajući tako još riječ „Mohamed“ ispred imena „Hassan Mahmoud Hassan“ upotpunjujući, a time i precizirajući ime direktora oštećenog trgovačkog društva, pa stoga nema govora o prekoračenju optužbe. Nadalje, imajući na umu bitna obilježja kaznenog djela prijevare, a to je lažno prikazivanje činjenica sa ciljem da se druga osoba dovede u zabludu, pri čemu zapravo modus lažnog prikazivanja implicira aktivnu radnju optuženika koja je od utjecaja na predodžbu druge osobe, odnosno oštećenika, te činjenicu da je i u optužnici podnesenoj od strane državnog odvjetnika kao i u izreci presude na istovjetan način navedeno – „neistinito mu predočivši…“, nema govora da bi i u tom djelu činjeničnog opisa došlo do prekoračenja kako se to imputira žalbenim navodima. Okolnost da je ispušten rok za ispunjenje samog vraćanja novca koji je naveden izvorno „..do kraja veljače 2020. …“ također ne predstavlja prekoračenje optužbe već samo njezino preciziranje u skladu sa utvrđenim činjeničnim stanje kao što je to i slučaj sa dodavanjem rječice „je“ ispred riječi „odradio“. Naime, u odnosu na ovo posljednje dodavanje rječice „je“ riječ je samo o jezičnoj korekciji istovjetnog

činjeničnog navoda. Budući da se navedenim izmjenama nije utjecalo na činjeničnu bit samog kaznenog djela, navedene je žalbene razloge valjalo odbiti kao neosnovane.

8.1. Osim toga, nije u pravu optuženik i kada ističe žalbeni osnov pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Upravo suprotno navodima žalitelja, prvostupanjski sud je potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje te je temeljem tako potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja pravilno odlučio da je optuženi Marko Baštinac počinio terećeno mu kazneno djelo na način kako je to i opisano u osuđujućem dijelu prvostupanjske presude.

8.2. Naime, prvostupanjski sud je ne samo cijenio sve personalne dokaze već je ispravno ocijenio i činjenicu na koju se posebno ukazuje žalbom, a odnosi se na vrijeme kada je optuženik kupio automobil u odnosu na vrijeme kada je za kupnju istog primio iznos 40.000,00 kuna od direktora oštećenog trgovačkog društva. Utvrdivši tako iz iskaza Mohameda Hassana Mahmouda Hassana (točka 35. pisanog obrazloženja prvostupanjske presude) da je optuženik početkom 2020. tražio na posudbu navedeni iznos novca – ne kako bi kupio automobil kako se to navodi žalbom, već kako bi platio (isplatio) prethodno kupljeni automobil koji mu je potreban za posao. Dakle, okolnost na koju se u svojoj žalbi poziva optuženik, a koja kao nesporna proizlazi iz preslike prometne dozvole koja ukazuje na kupnju vozila u svibnju 2019. ne ukazuje na pogrešne zaključke ili pogrešno utvrđenje činjenica prvostupanjskog suda. Predmetno posebice jer sam Mohameda Hassana Mahmouda Hassana na istovjetan način u pogledu te odlučujuće činjenice iskazuje od početka samog postupka. Osim toga upravo kao što se to i navodi u obrazloženju prvostupanjske presude, svjedok Zdenko Brletić potvrđuje primitak novca na strani optuženika za kupnju automobila koji mu treba za posao. Okolnost da u vrijeme kupnje samog automobila optuženik nije imao novaca, odnosno da nije automobil kupio od svoje ušteđevine, ispravno je prvostupanjski sud analizirao svjedočki iskaz Nenada Opačića (točka 35. pisanog obrazloženja prvostupanjske presude). Naime, iz navedenog svjedočkog iskaz proizlazi da u vrijeme kupnje automobila, a to je očito bio svibanj 2019., optuženik nije imao novaca jer je i njega tražio novac na posudbu da bi automobil kupio.

8.3. Nadalje, ispravno je utvrđena i posudba iznosa 20.000,00 kuna optuženiku od Mohameda Hassana Mahmouda Hassana kao i razlozi koji su navedeni kao svrha posudbe. Naime, o tome je osim samog Mohameda Hassana Mahmouda Hassana iskazivao i svjedok Rade Maravić koji je na slikovit način ispričao svoje saznanje o posudbi navedenog iznosa novca, ali i o tome što je optuženik kupio za taj posuđeni iznos. Naime, da je optuženik za tada posuđeni iznos novca kupio motor okolnosno potvrđuje i otac optuženika u dijelu u kojem iskazuje o činjenici kupnje samog motora. Dakle, kada se dovede u svezu navedeno sasvim je kao istinit i životan i svjedočki iskaz supruge Mohameda Hassana Mahmouda Hassana – Nataše Hassan, koja je svjedočila o predaji tog iznosa novca optuženiku. Time je irelevantna okolnost na koju ukazuje žalitelj da je iznos posudbe zatražen za operaciju nosa, a isti je operiran u prethodnoj godine, ali svakako prije no što je optuženik počeo raditi u trgovačkom društvu Adriatica drvo d.o.o., jer o toj činjenici sam Mohamed Hassana Mahmouda Hassana nije morao imati neposrednih saznanja.

8.4. Dakle, uvažavajući takvo utvrđenje prvostupanjskog suda pravilno i cjelovito je utvrđeno činjenično stanje, pa je taj žalbeni navod valjalo otkloniti kao neosnovan. Naime, prihvaćajući kao istinit navod Mohameda Hassana Mahmouda Hassana koji je

iskazao da je imao „dogovor“ sa optuženikom da mu taj novac vrati, radeći prekovremene sate, a što u bitnom potvrđuje i svjedočki iskaz Nataše Hassan koja je navela da je postojao dogovor oko povrata tog duga kroz „uskratu dijela plaće“, odnosno iskaz svjedoka Rade Maravića koji je također o toj činjenici okolnosno iskazivao, razvidno je lažno prikazivanje činjenica na strani optuženika, odnosno postojanje prijevarne namjere kao što to sud u bitnom i obrazlaže pod točkom 37. pisanog obrazloženja presude. Osim toga postojanje prijevarne namjere na strani optuženika okolnosno je vidljiva i u lažnom prikazu koji se odnosi na razloge zbog kojih isti u čak dva navrata traži posudbu novca. Imajući na umu ta utvrđenja, ali i činjenicu koja izrijekom proizlazi iz iskaza supruge Mohameda Hassana Mahmouda Hassana – Nataše Hassan – koji iskaz potvrđuje i nalog za isplatu od 29. siječnja 2020. koji prileži spisu (list 14) na kojem je i naznačeno da se radi o pozajmici optuženiku, razvidno je i da je za taj iznos pozajmice terećen račun trgovačkog društva Adriatika drvo d.o.o..

9. Kako žalbeni navodi nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja obuhvaćaju i žalbu na odluku o kazni, koju je drugostupanjski sud dužan razmatrati i u smislu članka 478. ZKP-a treba istaknuti da je prvostupanjski sud pod točkom 40. pisanog obrazloženja svoje presude istaknuo koje su sve okolnosti bile od utjecaja na izrečenu vrstu i visinu kazne dajući u svojoj presudi argumente koje u cijelosti prihvaća i ovaj sud kao drugostupanjski. Napominje se pri tome da izrečena kazna u odnosu na optuženika u cijelosti sadrži individualiziranu, zakonom predviđenu društvenu osudu zbog konkretnih kaznenih djela koja će optimalno odgovarati svrsi kažnjavanja navedenog počinitelja, ostvarujući ujedno i svoju svrhu sa osnove generalne prevencije. Na isti je način prvostupanjski sud cjelovito obrazložio i razloge zbog kojih je dosudio traženi imovinsko pravni zahtjev ističući tako namjeru optuženika koja je bila usmjerena na prisvajanje ukupnog iznosa novca navedenog u osuđujućem dijelu prvostupanjske presude. Nadalje, trošak kaznenog postupka kojim je uz valjano obrazloženi paušalni iznos dodan i iznos pojedinačnih troškova prijevoza za pojedine svjedoke u cijelosti kao argumentirane prihvaća i ovaj sud kao drugostupanjski.

U odnosu na žalbu državnog odvjetnika

9. Međutim, u pravu je državni odvjetnik kada ističe da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje u odnosu na radnju kaznenog djela pronevjere iz članka 233. stavak 1. KZ/11. Naime, ispravno se žalbom ukazuje da, kada sud utvrđuje kao nespornim da je optuženik prisvojio radnu odjeću kao i mobitel, a što mu je dano na korištenje te tražen povrat tih istih stvari nakon što je dobio izvanredni otkaz ugovora o radu, optuženik ne može zadržati pod izlikom da mu nisu u cijelosti isplaćene plaće. Suprotno tome, takvo prisvajanje stvari na strani optuženika ukazuje na njegovu namjeru stjecanja stvari koje su mu prethodno povjerene na radu. Predmetno posebice stoga što sam optuženik i ne spori da su mu stvari taksativno navedene činjeničnim opisom u odnosu na tu radnju kaznenoga djela, prethodno povjerene (dane na uporabu) u svrhu samog posla, stoga uobičajeni način činjenja kaznenog djela kako to u svom obrazloženju ističe prvostupanjski sud pod točkom 38. svoga pisanog obrazloženja pozivajući se na uobičajeno „kriomice ili obrtimece postupanje počinitelja“ nije u izravnoj vezi sa počinjenjem konkretnog kaznenog djela. Slijedom toga utvrđenja valjalo je prihvatiti žalbu državnog odvjetnika te u tom dijelu ukinuti prvostupanjsku presudu.

10. U ponovljenom postupku sud će ponovno izvesti sve provedene dokaze, te utvrditi cjelovito i ispravno činjenično stanje na kojem će zasnovati svoju novu presudu cijeneći ih u njihovoj međusobnoj povezanosti. Nakon što utvrdi navedeno i donese svoju odluku, dati će cjelovito obrazloženje presude vodeći računa na bitna obilježja konkretnog kaznenog djela koje je u navedenoj točci optuženiku stavljeno na teret.

11. Slijedom svega iznesenog, na temelju članka 482. ZKP-a i članka 483. stavak 1. ZKP-a odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 28. srpnja 2026.

PREDSJEDNICA VIJEĆA:

Lidija Vidjak

LIDIJA VIDJAK

Elektronički potpisano: 24.08.2026T11:13:10 (UTC:2026-08-24T09:13:10Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 0ff9edcd-5cb7-41e1-994c-49b48790d0a2

Županijski sud u Zagrebu

Broj zapisa: **9-3088b-be79a**

Kontrolni broj: **0f6eb-3e1fa-6932c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.